

Sygn. akt IV U 177/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2014r. w S.

odwołania H. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)r. (Nr (...))

w sprawie H. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo H. M. do emerytury od (...)roku.

Sygn. akt: IV U 177/14

UZASADNIENIE

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił H. M. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony przez ubezpieczonego staż pracy w szczególnych warunkach wynosi 14 lat, 5 miesięcy i 20 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył H. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres zatrudnienia w firmie (...) Organ rentowy nie uwzględnił tego okresu z powodu braku na świadectwie pracy pieczętki firmowej i pieczętki imiennej właściciela zakładu. Obecnie właściciel firmy przekazał ją dzieciom i nie posiada pieczętek, ale może potwierdzić zatrudnienie i rodzaj pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w drodze zeznań w charakterze świadka (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony H. M. w dniu (...) ukończył (...)rok życia. Uprzednio, w dniu (...)wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 6 miesięcy i 21 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 25 lat, 6 miesięcy i 15 dni, a okresy nieskładkowe 6 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat, 5 miesięcy i 20 dni z tytułu zatrudnienia w S. K. R.w W., w (...) w S., w N. w S. oraz w Biurze Usług (...) w W. (świadczenia wykonywania prac w szczególnych warunkach (k.7, 11, 37 i 39 akt emerytalnych). Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z (...) k.42 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w firmie (...)w W. w okresie od 1(...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy. Przez cały okres zatrudnienia ubezpieczony jeździł samochodem ciężarowym marki S. o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. W okresie od (...) i od (...)a zatem przez 2 miesiące ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym w związku z brakiem zamówień (świadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach k.10 akt emerytalnych, kopia świadectwa pracy z (...)k.10 akt sprawy, zeznania świadka Z. W. k.11v-12 – nagranie od minuty 6 do 10 oraz zeznania ubezpieczonego k.12 – nagranie od minuty 11 do 13 i k.11v – nagranie od minuty 1 do 3).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.17 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie H. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia

w szczególnych warunkach, gdyż do okresu uznanego przez organ rentowy w wymiarze 14 lat, 5 miesięcy i 20 dni należy doliczyć okres pracy w firmie (...)u którego pracował od (...) na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało słuszność stanowiska ubezpieczonego i dało podstawy do ustalenia, że w czasie powyższego zatrudnienia trwającego – po wyłączeniu 2 miesięcy urlopu bezpłatnego – przez okres jednego roku ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach ,tj. jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział VIII poz.2 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. O tym, że ubezpieczony w czasie przedmiotowego zatrudnienia wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony świadczą spójne i rzeczowe zeznania świadka w osobie Z. W. ,tj. właściciela firmy, w której pracował ubezpieczony, zeznania samego ubezpieczonego oraz dowód ze świadectwa pracy wystawionego w dniu (...)a zatem w chwili zakończenia stosunku pracy. Na świadectwie tym widnieje pieczęć firmowa pracodawcy (k.10 akt sprawy). Dowody te nie pozostawiają wątpliwości co do rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie. W konsekwencji powyższego uznać należało, że staż pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach – łącznie z uznanym przez organ rentowy przekracza wymagane 15 lat.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że H. M. przysługuje prawo do emerytury od (...). ,tj. od ukończenia przez ubezpieczonego (...)roku życia.